

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200876
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5822200876.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX/XX, E., právne zastúpený Mgr. Michalom Krákorníkom, advokátom s miestom výkonu činnosti F. XXXX/X, G., proti žalovanej: H. I., G. D., nar. XX.X.XXXX, bytom J. C. XX/XX, E., v konaní zastúpená procesným opatrovníkom: J. D., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, K., právne zastúpená JUDr. Máriom Patakym, advokátom s miestom výkonu činnosti L. K. XXX, K., o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy, v štádiu konania o späťvzati žaloby, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 13C/40/2024-109 zo dňa 30.10.2023 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie ponecháva nedotknutým vo výroku I. o zastavení konania.

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje vo výroku II. o náhrade trov prvoinstančného konania.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zastavil konanie pri aplikácii § 144, § 145 ods. 1 a § 146 CSP (ustanovenia citované v napadnutom uznesení) s ohľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým je späťvzatie žaloby (v celom rozsahu) a súhlas žalovanej s takýmto úkonom.

2.1. Vo vzťahu k trovám súd prvej inštancie uviedol, že v prípade zastaveného konania nerozhoduje o trovách konania podľa zásady úspechu, ale podľa zásady procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania s tým, že otázka zavinenia sa tu posudzuje výlučne z procesného hľadiska, resp. procesného výsledku. Neskúma sa teda, aký je skutkový stav, či žaloba bola dôvodná, t. j., či by

s ňou žalobcovia uspeli. Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené.

2.2. V prejednávacom prípade ide podľa okresného súdu o procesné zavinenie žalobcu, nakoľko tento sa rozhodol si ďalej nárok neuplatňovať, pričom podnetom k späťvzatiu žaloby nebolo to, že by žalovaná jeho nárok uspokojila. Ak teda žalobca vzal žalobu späť a nejde o prípad, kedy sa dôvodne podaná žaloba vezme späť pre správanie žalovaného, z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobca zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania, ktoré žalovaný na bránenie svojho práva v konaní účelne vynaložil.

2.3. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré žalobca poukazoval vo svojom podaní zo dňa 11.9.2023, súd prvej inštancie dospel k záveru, že sa nejedná o dôvody hodné osobitného zreteľa. Pri posudzovaní takýchto

dôvodov v zmysle § 257 CSP súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všíma si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. V súdnej veci podal žalobca žalobu z dôvodu odstúpenia žalovanej od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 29.10.2021. Skutočnosť, že pred podaním žaloby na súd bola zo strany opomenutého podielového spoluvlastníka vznesená námietka relatívnej neplatnosti je síce okolnosťou, ktorá mala vplyv na to, že žalobca zobral žalobu späť, avšak ani v prípade, ak by táto nebola vznesená, nemôže súd bez ďalšieho dokazovania prijať záver, že žaloba bola podaná dôvodne.

2.4.Podľa okresného súdu by nepriznaním náhrady trov žalovanej súd porušil zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie konania, pretože by prejudikoval úspech žalobcu v konaní, čo v tomto štádiu konania prípustné nie je.

2.5.Z opísaných dôvodov žalovanej, ako úspešnej strane, priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o trovách konania, podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zrušenia a v dotknutom rozsahu vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.Odvolateľ zdôraznil, že podľa súdnej rozhodovacej činnosti, ak došlo k zastaveniu konania (napr. podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP (teraz § 145 CSP) v prípade, keď navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), zásadne žiadny z účastníkov [§ 146 ods. 1 písm. c) OSP - teraz § 256 ods. 1] nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 629/2016 z 8. februára 2017, princíp procesného výsledku nemožno chápať povrchne formalisticky, lebo nielen petit, ale i žalobné tvrdenie, teda dôvody žaloby, vyjadrujú, prečo sa žalobca domáha plnenia na žalovanom a prečo tento dôvod po podaní žaloby odpadol.

5.Žalobca vo svojich vyjadreniach (vrátane vyjadrení doručovaných súdu) opakovane navrhoval vykonanie súdneho či mimosúdneho zmiaru. Aj po podaní žaloby a na otázku súdu pred prerušením konania žalobca reagoval v intenciách dosiahnuť medzi stranami dohodu. Aj so zreteľom na priamu komunikáciu a vzťah so žalovanou (žalovaná/predávajúca a stará mama kupujúceho udržiujú dlhoročný priateľský vzťah) žalobca aktívne vykonal úkony smerujúce k vzájomnej dohode ohľadom odplaty alebo rozsahu prevádzaného podielu predmetného pozemku.

6.Ako uvádza aj samotný súd v uznesení, okolnosťou, ktorá mala vplyv na to, že žalobca zobral žalobu späť bola aj skutočnosť, že pred podaním žaloby bola na súd zo strany podielového spoluvlastníka vznesená námietka relatívnej neplatnosti, pričom podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo 215/2010, úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Podľa odborných zdrojov, ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu. Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania má teda zásadný vplyv pomer úspechu konkrétnej sporovej strany voči protistrane.

7.O uplatnení námietky predkupného práva sa odvolateľ dozvedel až na základe vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej zo dňa 30.6.2022. Dovtedajšie vzťahy a komunikáciu so spoluvlastníčkou považoval za korektnú (keď napr. v recentnom období súhlasil so skosením a zužitkovaním trávneho porastu spoluvlastníkom na svojom susednom pozemku), preto mal za to, že na základe týchto vzťahov bolo so spoluvlastníkom možné dospieť k vzájomnej dohode na vzniknutej situácii. Ako preukázali rozhovory so spoluvlastníčkou predmetného pozemku M. I. aj priamo pred pojednávacou miestnosťou, nebolo zámerom spoluvlastníčky uplatňovať si predkupné právo alebo inak narúšať prevod spoluvlastníckeho podielu a vyvolať tak súdne konanie – naopak, spoluvlastníčka je za zmierlivé vyriešenie veci. Žalobca má za to, že do slobody a rozhodovacej autonómie predávajúcej bolo zasahované zo strany tretích osôb (ako uvádza aj v žalobnom návrhu), čo vyvolalo zmarenie niekoľkých dohôd a podanie žalobného návrhu. K nedosiahnutiu dohody (aj po prerušení konania) došlo na základe finančných nárokov osôb na strane žalovanej, ktoré osoby na strane žalobcu považujú za neprimerané. Hoci aj osoby na strane žalovanej (vrátane právneho zástupcu) potvrdili prijatie časti kúpnej ceny vo výške 2.500 eur a pripravenosť tieto finančné prostriedky v celosti kedykoľvek vrátiť, k tomuto do dnešného dňa nijako nedošlo a táto suma je tak stále zadržovaná (napriek predchádzajúcim argumentom procesného charakteru, relatívnej či absolútnej neplatnosti právnych úkonov), skutočnosti k priebehu a jednotlivostiam vzájomnej komunikácie medzi stranami vedia preukázať.

8.Záverom odvolateľ poukázal na skutočnosť, že za dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno zamieňať skutočnosť, že odporca svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania. Na takýto prípad pamätá ustanovenie § 143 OSP, podľa ktorého odporca, ktorý nemal vo veci úspech,

má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania.

9.V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaná navrhla napadnutý výrok o trovách konania ako vecne správny potvrdiť.

10.Podľa žalovanej nemožno žalobcom uvádzané dôvody považovať za výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalovanej. Zdôraznila, že zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Súd správne vyhodnotil, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia na strane žalobcu, nakoľko tento sa rozhodol, že si svoj nárok nebude ďalej uplatňovať v súdnom konaní bez toho, aby žalovaná uspokojila alebo uznala nárok žalobcu po podaní žaloby, pred jej späťvzatím. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel.

11.Okrem toho, žaloba bola od počiatku nedôvodná, a na tejto nebol daný naliehavý právny záujem. Jednalo sa o procesne neprípustnú žalobu, keďže jej výsledkom malo byť určenie právnej skutočnosti, a síce neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, pričom však z aktuálnej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že žalovať o určenie právnej skutočnosti je možné len vtedy, ak táto možnosť vyplýva z osobitného predpisu. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť žalovať o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, čo je samo o sebe dôvodom na zamietnutie procesne neprípustnej určovacej žaloby. Ani samotná nesprávna výzva Okresného úradu Námestovo nie je spôsobilá prívodiť prípustnosť takejto určovacej žaloby. Podľa aktuálnej právnej úpravy teda nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. Žaloba o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy ako žaloba o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu a preto jej nie je vyhovieť (rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 Cdo 15/2017, sp. zn. 6 Cdo 30/2018 a 5 Obo 12/2018, 4 Cdo 17/2019). Rovnako zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva, že je prípustná žaloba o určenie právnej skutočnosti t. j. žaloba o určenie platnosti kúpnej zmluvy. Ak žalobca zvolil určovaciu žalobu a neprichádza do úvahy určenie v zmysle § 137 písm. d) CSP, čo je aj daný prípad, potom je povinnosťou žalobcu naliehavý právny záujem preukázať v zmysle § 137 písm. c) CSP.

12.Pokiaľ odvolateľ namieta, že sám navrhoval vykonanie súdneho či mimosúdneho zmiernu, konal čisto formálne a nevyvinul žiadnu aktivitu k tomu, aby došlo k skutočnému zmierlivému riešeniu veci. Žalobca zavádzal súd ohľadne skutočnosti, že naďalej prebiehajú mimosúdne rokovania, pričom sa žalobca ani len nevyjadril k návrhu žalovanej (zaslanému aj e-mailom), nezaujal k tomuto žiadne stanovisko, ani neuskutočnil žiadnu komunikáciu smerom k žalovanej ohľadne mimosúdneho urovnania, jeho podmienok, výšky požadovanej kúpnej ceny za pozemok alebo inej skutočnosti. V rámci mimosúdnych rokovaní teda zostal žalobca absolútne pasívny. Zároveň žalovaná považuje aj tvrdenia žalobcu o tom, že dotknutá podielová spoluvlastníčka si vlastne nechcela uplatňovať predkupné právo, čo mala potvrdiť aj pred pojednávacou miestnosťou, za účelové, ktoré odporujú konaniu tejto podielovej spoluvlastníčky, nakoľko táto sama, bez akejkoľvek vedomosti žalovanej, podala osobne na Okresnom úrade Námestovo, katastrálnom odbore, námietku, z obsahu ktorej vyplýva, že sa domáha relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy práve pre porušenie predkupného práva. Táto dotknutá podielová spoluvlastníčka ani po termíne pojednávania nedala svojím konaním najavo, že by sa nechcela domáhať relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, nakoľko z jej strany nedošlo, podľa vedomostí žalovanej, k späťvzatiu tejto námietky. Pravdepodobne tak nedošlo medzi žalobcom ako potenciálnym nadobúdateľom podielu na predmetnom pozemku a dotknutou spoluvlastníčkou k dohode o prípadnom budúcom využití predmetného pozemku, a táto nesúhlasila so žiadnou dohodou so žalobcom.

13.Žalovaná tiež zdôraznila, že je osobou vyššieho veku, ktorá ako bolo v konaní preukázané, trpí vaskulárnou demenciou ťažkého stupňa a nemá procesnú spôsobilosť, ani spôsobilosť na právne úkony, hoci nebola formálne obmedzená na spôsobilosti na právne úkony. Kúpu sporného pozemku pritom inicioval žalobca, a tento aj celú kúpnu zmluvu pripravil. Ako osoba s právnym vzdelaním, si musel byť vedomý toho, že žalovaná v jej veku a zdravotnom stave nie je schopná vykonať ponuku na využitie predkupného práva. Na druhej strane však sám žalobca v konaní po celý čas tvrdil, že M. I. nie je opomenutým podielovým spoluvlastníkom, nakoľko brat žalobcu mal vykonať komunikáciu voči tejto osobe, prostredníctvom ktorej nadobudol vedomosť, že zo strany tejto osoby nie je zámer uplatňovať si predkupné právo alebo inak narúšať prevod spoluvlastníckeho práva. Žalobca sa tak sám spoľahol na tvrdenia svojho brata, čo však nemôže následne pričítať na ťarchu žalovanej, resp. nemôže teraz dávať za vinu žalovanej skutočnosť, že žalovaná mala vykonať písomnú ponuku na využitie predkupného práva.

14. Na rozdiel od žalobcu sa žalovaná domnieva, že postup „osôb na strane žalovanej“ priniesol do konania prvok právnej istoty, kedy žalovaná bola v konaní riadne zastúpená procesným opatrovníkom vzhľadom na jej preukázaný vážny zdravotný stav. Nie je vinou žalovanej, pokiaľ táto nie je zdravotne spôsobilá na vykonanie právneho úkonu, ani osôb, ktoré zákonným spôsobom bránia jej práva, že nedošlo k mimosúdnejmu riešeniu podľa predstáv žalobcu. Nemenej podstatnou je aj skutočnosť, že žalobca v konaní nenamietal ani ustanovenie procesného opatrovníka, ani osobu procesného opatrovníka, ani dôvody pre ustanovenie procesného opatrovníka.

15. Záverom žalovaná uviedla, že nepriznanie (jej) náhrady trov konania by bolo v rozpore s princípom elementárnej spravodlivosti, a vplyv negatívnej skutočnosti, t. j. nepriznania náhrady trov konania žalovanej by bol neporovnateľne vážnejší, ako v prípade žalobcu, ktorý je človekom v produktívnom veku, je zamestnaný a zároveň disponoval finančnými prostriedkami na kúpu nehnuteľnosti a výstavbu rodinného domu. Na druhej strane žalovaná je osobou vo vysokom veku, ktorej jediným príjmom je dôchodok vo výške cca 500 eur mesačne, a ktorá trpí vážnou duševnou chorobou ako aj ďalšími zdravotnými komplikáciami. Nepriznanie náhrady trov konania by tak výrazne negatívne zasiahlo do jej ťažkej finančnej a sociálnej situácie.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý samostatný výrok o zastavení konania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

17. Evidentne nenáležitá je časť odvolacej argumentácie založená na prezentovaní záverov aplikačnej praxe týkajúcej sa „vyváženia úspechu a neúspechu“ tej-ktorej sporovej strany, nakoľko nezodpovedá skutočnostiam relevantným z pohľadu posúdenia nároku na náhradu trov konania v danej veci. Touto určujúcou skutočnosťou totiž nie je „pomer úspechu konkrétnej sporovej strany“, ako to účelovo podsúva odvolateľ (bod 6 tohto odôvodnenia), ale práve a len princíp procesného zavinenia (ako ho zadefinoval už súd prvej inštancie). Žalobca teda zjavne zmiešava dva rôzne dôvody pre priznanie náhrady trov konania.

18. Obdobne nesprávnym je tvrdenie žalobcu, že podľa súdnej rozhodovacej činnosti, ak došlo k zastaveniu konania (napr. podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP (teraz § 145 CSP) v prípade, keď navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), zásadne žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Naopak, ustálenej súdnej praxi (rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 49/1993) a relevantnej právnej úprave zodpovedá postup zvolený okresným súdom a to hodnotenie procesnej zodpovednosti za zastavenie konania.

19. Z takto zadefinovaných východísk nadväzne v konkrétnostiach súdnej veci platí, že späťvzatie žaloby nebolo odôvodnené neskorším správaním žalovanej, ktorým (správaním) by splnila povinnosť, ktorej uloženia jej súdom sa žalobca domáhal dotknutou žalobou. Inými slovami, žalovaná sa - celkom či v relevantnom rozsahu - nezachovala v zmysle žalobnej požiadavky, preto nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jej správaním a žalobnou požiadavkou (petitu).

20. Rozhodujúcou z hľadiska procesného zavinenia zastavenia konania pri späťvzatí žaloby je totiž len skutočnosť, že/či žalovaná plnila to, čoho sa žalobca domáhal a že len z toho dôvodu vzal žalobca žalobu späť (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 933).

21. V posudzovanej veci žalovaná od počiatku nesúhlasila (napr. vyjadrenie na č. I. 40 a nasl. spisu) s uplatneným nárokom a aktívne sa proti nemu bránila. Pokiaľ v okolnostiach súdnej veci došlo ku konaniu podielového spoluvlastníka (námetka porušenia predkupného práva), t. j. nie žalovanej, ale tretej osoby, v dôsledku ktorého (konania) žalobca vyhodnotil ďalšie (svoje) pokračovanie v predmetnom/ tomto súdnom konaní ako neúčelné, z určujúceho hľadiska, ktorým je (práve a len) procesné zavinenie, nie je na strane žalovanej daná zodpovednosť za zastavenie konania.

22. Možno preto čiastočne uzavrieť, že k eventualite, že by žalobca dosiahol to, čoho sa domáhal, dobrovoľným konaním/plnením zo strany žalovanej v osobitostiach súdnej veci nepochybne nedošlo, subjektom zodpovedným za zastavenie konania je preto žalobca.

23. Pokiaľ sa žalobca následne snaží povinnosti náhrady trov vyhnúť požiadavkou aplikácie ustanovenia § 257 CSP (pre širšie okolnosti prípadu), to je vo všeobecnosti legitímny/prípustný procesný návrh. Odvolací súd však, v zhode s okresným súdom, nevzhladol v tvrdeniach žalobcu žiadne kvalifikované dôvody hodné osobitného zreteľa, spôsobilé založiť odklon od vyššie konštatovaného princípu.

24. Takýmto dôvodom nie je (nemôže bez ďalšieho byť) poukaz žalobcu na neúspešné mimosúdne rokovania. Odhliadnuc od presvedčivej protiargumentácie (bod 12 tohto odôvodnenia) žalovanej pripomínajúcej následnú (po reakcii/vyjadrení žalovanej) pasivitu samotného žalobcu v rámci pokusov o mimosúdny zmier, neúspech takýchto rokovaní naznačuje opäť len odlišný/nesúhlasný názor žalovanej strany, rozhodne nie akceptovanie (tobôž dôvodnosť) uplatneného nároku.

25. Bez akejkoľvek právnej relevancie v rozoberanej spojitosti ostávajú „špekulatívne/konšpiratívne“ úvahy žalobcu o zásahoch do „rozhodovacej autonómie predávajúcej...zo strany tretích osôb“.

26. Napokon, skutočnosť, že doposiaľ nedošlo k vráteniu prijatej časti kúpnej ceny, rovnako nie je dôvodom pre nepriznanie náhrady trov žalovanej. Vkladové konanie na príslušnom katastrálnom úrade zastavené nebolo (ani nedošlo k zamietnutiu návrhu na vklad kúpnej zmluvy), žalobca sa doposiaľ nevyjadril, či odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy akceptuje, resp. či akceptuje relatívnu neplatnosť kúpnej zmluvy, pričom žalovaná potvrdila, že ak dôjde ku konečnému vyriešeniu veci, je pripravená vrátiť žalobcovi prijatú časť kúpnej ceny bez zbytočného odkladu.

27. Zhrnúc opísané je vecne správnym záver okresného súdu o procesnej zodpovednosti žalobcu vo vzťahu k zastaveniu konania pre späťvzatie žaloby pri absencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady (tako ustálených) trov.

28. O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ – žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť protistrane odvolacie trovy v plnom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov (po ich vyhodnotení v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e** j e **p r í p u s t n é**.